

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118261982
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118261982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému A. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. cesta XX/X, XXX XX S. S., právne zastúpenému JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 005 787, v konaní o zaplatenie 947,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/55/2018-179 zo dňa 19. 10. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) potvrdzuje.

II. Vo výroku, ktorým konanie ohľadom sumy 82,14 Eur s prísl. zastavil (výrok I.) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie ohľadom sumy 82,14 € s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“).

2. V prevyšujúcej časti žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 865,32 Eur s prísl. titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke č. 6163368 uzatvorenej dňa 15. 11. 2013 (ďalej v texte „zmluva o pôžičke“) žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k zamietajúcemu výroku okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že nárok žalobcu považuje za premlčaný. V konkrétnych súvislostiach poukázal okresný súd na tú skutočnosť, že zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 1.000,- €, ktorú mal splácať v 60 mesačných splátkach po 27,38 €. V konaní bolo preukázané, že žalovaný uhradil sumu 355,94 €.

3. Okresný súd s odkazom na ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka konštatoval, že došlo zo strany žalobcu v dôsledku riadneho neuhrádzania splátok žalovaným a po doručení predžalobnej upomienky, k predčasnej splatnosti celého úveru dňa 19. 06. 2015. O tomto bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28. 06. 2015 nazvaným Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ku ktorému dlh predstavoval sumu 947,46 €.

4. Na pojednávaní dňa 19. 09. 2018 zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania celého dlhu, preto okresný súd skúmal, či žaloba žalobcom podaná bola podanou včas. Z predžalobnej upomienky zo dňa 29.04.2015 pre okresný súd vyplynulo, že žalovaný bol upozornený, že ak do 05.06.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci február 2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Aj z vyjadrenia samotného žalobcu vyplynulo, že k predčasnému zosplateniu dlhu došlo z dôvodu neuhradenia splátky splatnej vo februári 2015, konkrétne ku dňu 20.02.2015 (bod. 6.2 zmluvy o pôžičke). Skutočnosť, že v súvislosti so spotrebiteľským charakterom zmluvy bolo potrebné pre uplatnenie nároku na predčasné zosplatenie dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dodržať aj trojmesačnú lehotu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemá vplyv na splatnosť splátky, ale len na okamih uplatnenia predčasnej splatnosti dlhu ako jednostranného právneho úkonu adresovanému dlžníkovi, teda žalovanému.

5. Na základe vyššie uvedeného okresný súd uzavrel, že keďže bola žaloba doručená súdu dňa 17. 03. 2018 a trojročná premlčacia doba aplikujúc ustanovenie § 101 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka uplynula dňom 21.02.2018, teda tri roky po termíne splatnosti splátky za február roku 2015, nárok žalobcu považoval za premlčaný a žalobu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj v súvisiacom výroku III. o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd v tomto rozsahu napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 865,32 € s príslušenstvom. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), ktorý konštatoval, že jeho nárok je premlčaný. Poukázal na to, že ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka priamo odkazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak by súd prvej inštancie správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by ustanovenie § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia celého úveru, t. j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 17. 04. 2018 mohli podliehať splátky splatné od 20. 02. 2015 do 20. 03. 2015, v ktorej časti vzal žalobca žalobu späť. Premlčanie zosplateného celého úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20. 05. 2015 a nasledujúce by posúdil podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 28. 06. 2015 bolo zosplatený celý úver ku dňu 19. 06. 2015 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 05. 2015, preto žaloba, ktorá bola na súde podaná dňa 17.04. 2018 (nezaplatená úverová splátka splatná dňa 20. 04. 2015 a časť zosplateného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20. 05. 2015) premlčaná nie je. Trojročná premlčacia doba podľa neho pre predčasne zosplatenú časť úveru začala v zmysle § 103 druhá veta OZ plynúť od 21. 05. 2015.

8. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako aj Krajského súdu Trenčín. Podporne odkázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/456/2006, 21Cdo/426/2005.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uvádzal, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie. Konštatoval, že zaplatil poslednú splátku dňa 21. 01. 2015, pričom už z listu zo dňa 29. 04. 2015 bol upozornený žalobcom, že ak nezaplatí splátku splatnú v mesiaci február 2015, bude žalobca oprávnený zosplatiť úver. Následne tak aj žalobca urobil. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalobca zosplatiť úver pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 02. 2015. Zdôraznil, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka viaže možnosť vykonať právo na zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka na trojmesačné omeškanie s jednou splátkou. V súvislosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potom treba druhú vetu § 565 Občianskeho zákonníka interpretovať tak, že možnosť vykonať toto právo v spotrebiteľskej zmluve, ak bolo dohodnuté, vzniká uplynutím trojmesačného omeškania s niektorou splátkou a trvá do okamihu, kedy by uplynulo trojmesačné omeškanie s ďalšou splátkou, teda kedy by vznikla veriteľovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nová ďalšia možnosť toto právo uplatniť. Žaloba bola preto podaná po uplynutí troch rokov odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v napadnutom rozsahu t. j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (výrok II.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

11. Žalobca podal odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko mal za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a namietal aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní jeho nároku v súvislosti s počiatkom behu premlčacej lehoty.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu v právnych predpisoch ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

13. Odvolací súd však dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je daný. Okresnému súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu a ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, príp. že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, príp. že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcich z ustanovení Civilného sporového poriadku v čase jeho rozhodovania, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie, príp. že by použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

14. Z predžalobnej upomienky zo dňa 29. 04. 2015 jednoznačne vyplýva, že žalovaný pristúpil k zosplatneniu úveru z dôvodu neuhradenia splátky splatnej za mesiac február v roku 2015, konkrétne ku dňu 20. 02. 2015 v zmysle bodu 6.2 zmluvy. Sám žalobca teda určil, na základe čoho pristúpi k zosplatneniu dlhu, ak konkrétne splátka za mesiac február nebude uhradená do 05. 06. 2015. Tieto skutočnosti neboli zo strany žalobcu spochybnené ani v odvolaní, a len účelovo v odvolaní doplnil, že k zosplatneniu pristúpil pre nezaplatenie splátky za mesiac máj 2015, čo je však v rozpore s listinnými dôkazmi, z ktorých správne okresný súd vychádzal. Hoci je možné konštatovať, že v čase zosplatnenia úveru boli už splatné aj splátky nasledujúce po mesiaci február 2015, gramatickým a logickým výkladom citovaných prejavov vôle žalobcu možno dôjsť k záveru, že tento dôvod zosplatnenia sa vzťahuje práve na splátku splatnú vo februári v roku 2015. Z prejavu vôle však žiadnym spôsobom nemožno vyvodiť skutočnosť, že by sa prejav vôle mal vzťahovať na splátky po nej nasledujúce ako to tvrdí žalobca v odvolaní (napr. pre splátku splatnú v mesiaci máj 2015). Uvedené potvrdzuje i tá skutočnosť, že žalovaný bol v tejto predžalobnej upomienke vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci február 2015 do júna 2019, teda bol si vedomý i trojmesačnej lehoty na možnosť zosplatnenia, ak k predčasnej splatnosti celého úveru došlo dňa 19. 06. 2015. O tomto bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28. 06. 2015 nazvaným oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky tak, (tak ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr

po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Súbeh uvedených ustanovení by bol možný len v prípade, ak by bolo splácanie nastavené na dlhšej ako 3 - mesačnej báze, čo však rozhodne nie je bežné. Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti ide o ods. 9 §-u 53 OZ), platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatiť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace (viď Števcík, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejme, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“).

18. Uvedený komentár zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad, podľa ktorého by veriteľ v prípade, ak by bol spotrebiteľ v omeškaní s viacerými splátkami, ako tomu bolo aj v prejednávanom prípade, pristúpil k zosplateniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou alebo predpredposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace. Naopak aj z formulovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatenia je zrejme, že veriteľ pristúpil k zosplateniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou za mesiac február 2015 po viac ako 3 mesiace a že dlžníka na možnosť zosplatenia výslovne upozornil so vzťahu k tejto splátke. Preto je zrejme, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac február 2015, t. j. od 21. 02. 2015 a uplynula dňa 21. 02. 2018, zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 17. 04. 2018, až po jej uplynutí.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie žalobcu neobstojí, preto odvolací súd v rozsahu, v ktorom okresný súd žalobu zamietol jeho rozhodnutie potvrdil ako v celom rozsahu vecne správne.

20. Okresný súd vecne správne rozhodol aj o priznaní náhrady trov konania žalovanému, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, teda v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP, ktorú skutočnosť konštatuje odvolací súd napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi nebolo rozhodnutie o náhrade trov konania žalobcom napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, v zmysle § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).